

مفهوم و ابعاد شهر فراگیر در شهرهای دوستدار معلولین (مطالعه موردی: شهر زنجان)

مژگان فتاحی (دانشجوی دکتری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، جغرافیا، علوم اجتماعی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران)

mojgan.f70@gmail.com

مهتاب امرایی (دانشجوی دکتری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، جغرافیا، علوم اجتماعی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران)

mahtab.amraie@znu.ac.ir

محمدتقی حیدری (دانشیار، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، جغرافیا، علوم اجتماعی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران)

mt.heydari@znu.ac.ir

چکیده

شهر زنجان دارای بیش از ۲۲ هزار نفر معلول است و این تعداد ۱/۷ درصد از جمعیت شهر زنجان را شامل می‌شود که رقم بالایی برای شهر در حال رشد زنجان می‌باشد. لذا در پژوهش حاضر به بررسی فرضیه اصلی پژوهش یعنی مفهوم و ابعاد شهر فراگیر در شهرهای دوستدار معلولین (مطالعه موردی: شهر زنجان) پرداخته شد. این پژوهش از نظر هدف جزء پژوهش‌های کاربردی و از نوع مطالعات کیفی، روش پژوهش پدیدارشناسی تفسیری است. همراهمان در این پژوهش ۱۷ نفر از کارشناسان برنامه‌ریزی شهری بودند از روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی بهره گرفته شد. جمع‌آوری داده‌ها از طریق روش پیمایشی مصاحبه ساختاریافته از طریق نوع سؤالات باز صورت پذیرفت. در این پژوهش برای تحلیل یافته‌های کیفی از روش تحلیل مضمون با استفاده از نرم‌افزار MAXQDA انجام گرفت. در پژوهش حاضر جهت طراحی مفهوم شهر دوستدار معلولین از طریق فرآیند همسوسازی در طی مراحل مختلف انجام شد. برای سنجش روایی پژوهش در قسمت کیفی از نظر کارشناسان استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها از روش کلایزی استفاده گردید که در آخر مقوله‌های بدست آمده در پنج شاخص کلی و محوری قرار داده شدند. یافته‌های نظری و کیفی پژوهش نشان می‌دهد که حق به شهر لوفور بهترین توجیه برای پشتیبانی از تحقیق حاضر می‌باشد. یافته‌های حاصل از مصاحبه با کارشناسان نشان می‌دهد که معیارهای شهر دوستدار معلولین در شهر زنجان در جهت احقاق حقوق معلولین در پنج شاخص؛ بعد اجتماعی، بعد اقتصادی، بعد حق تخصیص فضا، بعد حق مشارکت شهری و بعد فضایی دسته‌بندی شدند.

کلیدواژه‌ها: شهر فراگیر، شهر دوستدار معلولین، زنجان

با توجه به رشد و توسعه سریع شهرنشینی در قرن بیستم با افزایش انواع آلودگی‌های محیطی، تخریب چرخه‌های زیستی، استفاده نادرست از زمین و ایجاد ساختارهای نامناسب در عرصه‌های مختلف زندگی همراه بوده و موجب شده تا ارائه راهکاری اساسی در جهت پرداختن به معضلات شهری مورد توجه مسئولان و برنامه‌ریزان مدیریت شهری قرار گیرد (قهرمان‌پور و همکاران، ۱۴۰۲، ص. ۸۴)؛ (سجادیان و همکاران، ۱۴۰۱، ص. ۱۹)).

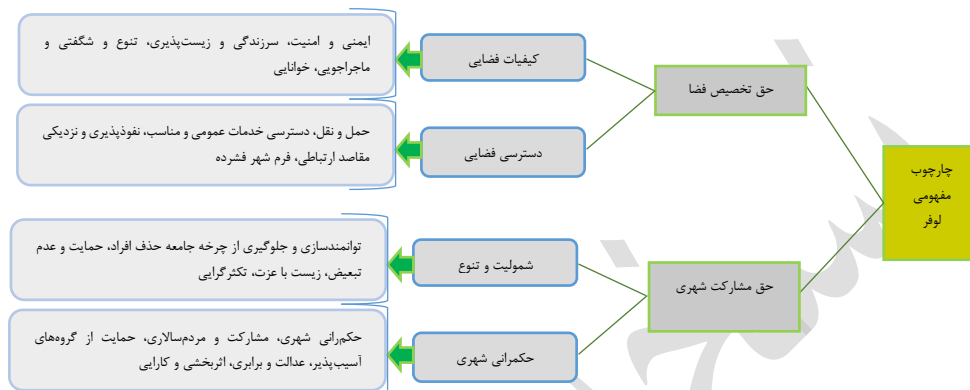
لذا، اگرچه امروزه سامانه‌های مدیریتی در شهرها از حداقل ساختارهای نظام‌مند و متناسب با نیازهای شهروندان برخوردارند، اما نیازهای وسیع این گروه در همه زمینه‌ها از یکسو و سیاست‌های متفاوت و گاه متضاد دستگاه‌های خدمات‌رسان و مسئولان شهری برای پاسخگویی به این نیازها از سوی دیگر، محیطی را فراهم نموده که به دلیل ناهماهنگی دستگاه‌ها و چرخه ناقص مدیریت و اداره شهر، اثربخشی سیاست‌ها را به حداقل ممکن تقلیل می‌دهد (داداشپور و همکاران، ۱۴۰۱، ص. ۶۲۰). از آنجایی که ساختار مدیریت شهری در ایران نیز با چالش‌هایی مواجه است (تقوایی و پیرالو، ۱۴۰۲، ص. ۱)، از این‌رو شناخت چالش‌های زندگی شهری در حوزه‌های مختلف و خلق فرصت‌های جدید بهتر در مدیریت شهری اجتناب‌ناپذیر است. در اوایل دهه ۱۹۸۰ فناوری‌های فضایی جغرافیایی شروع به گسترش کردند. به‌خصوص فناوری‌ها، زیرساخت‌ها، خدمات و سیستم‌های مدیریتی فراگیر که مسیر را برای هوشمندتر شدن و پایدارتر شدن سهولت بخشیده (یجیت‌کانلر، ۲۰۱۵) و این پایداری زمانی بهتر معنا پیدا می‌کند که در مسیر اهداف نظریه‌ی جدید شهری یعنی شهر فراگیر حرکت کند. هدف از ایجاد شهر فراگیر بهبود کیفیت زندگی مردم شهر از لحاظ ایمنی، رفاه، آسایش و فراهم آوردن فرصتی است تا شهروندان راحت‌تر، با ایمنی بیشتر و در محیطی سالم‌تر با استفاده از فناوری‌های فراگیر زندگی کنند. رویکرد شهر فراگیر با تمرکز بر گروه‌های آسیب‌پذیر، اقلیت‌ها و افراد محروم و طردشده خواهان برقراری عدالت و کاهش نابرابری‌ها در عرصه‌های مختلف است (سیدآ، ۲۰۰۹). یکی از گروه‌های آسیب‌پذیر موردنظر رویکرد شهر فراگیر افراد دارای معلولیت هستند. معلولیت یکی از وجوه زندگی بشری است که در طول تاریخ و در تمام جوامع به انواع گوناگون وجود داشته است (صادقی فسایی و فاطمی‌نیا، ۱۳۹۳، ص. ۱۵۸). این پدیده اجتماعی، بخش جدایی‌ناپذیر از زندگی بشری بوده است (جمعه‌پور و همکاران، ۱۳۹۵، ص. ۲۲). طبق آمار سازمان بهداشت جهانی تعداد افراد معلول در جهان به حدود ۱۵ درصد از جمعیت رسیده است (سازمان جهانی گردشگری، ۲۰۱۶، ص. ۴). براساس آمارهای موجود در ایران نیز حدود چهار درصد از جمعیت کشور را افراد معلول با معلولیت‌های مختلف جسمی، ذهنی، حسی و روانی تشکیل می‌دهند (دستیار و

-
1. Yigitcanlar
 2. Syed
 3. United Nations World Tourism Organization

محمدی، ۱۳۹۷: ۳۵۸). آمارها نشان می‌دهد که با پیشرفت علم و فن‌آوری نه‌تنها از تعداد افراد معلول کاسته نمی‌شود، بلکه هر ساله بر تعداد این گروه از جامعه افزوده شده (حسنپور و احدی، ۱۳۹۶، ص. ۱۲۸). بخش عمده‌ای از این گروه جمعیتی، متقاضی استفاده از امکانات شهری بوده و در صورتی که امکان و زمینه برای آنها آماده شود، می‌توانند به‌عنوان زیرمجموعه مهمی از شهر در نظر گرفته شوند (مقامی و امیرشاکرمی، ۱۳۹۷، ص. ۳۰۶). در حال حاضر یکی از مهمترین مشکلات فضاهای شهری، نامناسب بودن فضاهای آن در ارتباط با اشخاص دارای معلولیت است (بزی و همکاران، ۱۳۸۹، ص. ۱۰۵). استانداردهای جهانی برای شهرهای دوستدار معلولان فقط به رفع موانع شهری خلاصه نمی‌شود (رضایی و حج‌فروش، ۱۳۹۹، ص. ۱۴۳۷)، سازگار کردن فضاهای شهری با نیازهای افراد معلول، در واقع بازگرداندن آنها به اجتماع است (باصولی، ۱۳۹۹، ص. ۲۱). لذا، نخستین ایده رویکرد "توسعه فراگیر" و "رشد فراگیر" (هریسون^۱، ۲۰۱۲)، ایجاد جامعه‌ای برای همگان است (سید: ۲۰۱۲). نظریه پس‌زمینه شهر فراگیر جدید نیست، چرا که انسانها در طول قرن‌های متمادی به دنبال افزایش کیفیت زندگی خود بوده‌اند (یجینک کانلر و لی^۲: ۲۰۱۴). همچنین کشورهایی که شهر فراگیر را گسترش داده‌اند بر این باورند که این شهر می‌تواند از طریق شناسایی و معرفی خدمات با استفاده از فناوری اطلاعات بسیاری از چالش‌های موجود را حل کند (یو^۳ و همکاران: ۲۰۱۶). در اسناد کنفرانس ریو ۲۰ در سال ۲۰۱۲ سه هدف عمده توسعه پایدار شهری نیز به‌طور مشخص تعیین شده است: یک - شهر ایمن، دو - شهر تاب‌آور و سه - شهر فراگیر (لیندفیلد و استاینبرگ^۴، ۲۰۱۱: ص. ۱۲). برای سنجش کیفیت رشد اقتصادی، محققان مفهوم فراگیری و رشد فراگیر را ارائه داده‌اند (لاپتن^۵ و همکاران، ۲۰۱۶: ص. ۲۳۲۰). به‌طورکلی، فراگیری یک مفهوم چندبعدی است و گروه‌های هدف آن می‌تواند متفاوت باشد (وانگ و همکاران، ۲۰۱۹: ۵۲). در واقع مفهوم شهرهای همه‌شمول پاسخی به نابرابری‌های فزاینده درآمد و ثروت است که از اواسط دهه ۱۹۸۰ در مناطق شهری تجربه شده است (سراجدین^۶، ۲۰۱۹). این امر باعث از بین رفتن انسجام اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شده است (مک‌گراناهان^۷ و همکاران، ۲۰۱۶). بدین ترتیب، رشد همه‌شمول توافقی میان عدالت و کارایی است، که با افزایش عدالت و برابری، کارایی نیز بهبود می‌یابد (رانیری و راموس^۸، ۲۰۱۳: ص. ۱۰۴). به‌طورکلی نارضایتی افراد محروم و آسیب‌پذیر در شهرها از مهمترین دلایل شروع گفت‌وگوهای شهر فراگیر در ادبیات برنامه‌ریزی هستند (لیو و گانگ^۹، ۲۰۱۷). مفهوم شهر فراگیر به همان اندازه که نیازمند دسترسی - پذیری مناسب به فرصت‌های شغلی و خدماتی است، نیازمند ارائه حقوق برابر و حق مشارکت برای همگان و

1. Harrison
2. Yigitcanlar and Lee
3. Yoo
4. Lindfield and Steinberg
5. Lupton
6. Serageldin
7. McGranahan
8. Ranieri and Ramos
9. Lyu and Gong

به‌ویژه افراد معلول بوده (شا^۱ و همکاران، ۲۰۱۵)، و بعد فضایی مهمترین و اصلی‌ترین بعد مفهوم فراگیری در مناطق شهری است (دی‌الیوریرا نتو^۲، ۲۰۱۸).

شکل ۳. شاخص‌های حق به شهر در شهر دوستدار معلولین

مأخذ: (یافته‌های نظری پژوهش، ۱۴۰۳)

لذا، با توجه به اهمیت مفهوم شهر فراگیر و توجه به ابعاد آن در شهرهای ایران در این پژوهش بر آن شدیم که با نگاهی نافذ به بررسی یکی از ابعاد آن در شهر زنجان بپردازیم، چراکه شهر زنجان در سال‌های اخیر تحولات زیادی از نظر توسعه شهری و ارائه خدمات شهری داشته است. برخی از محیط‌های شهری پرتردد ساخته و احداث شده (به طور مثال در پروژه پیاده‌راه سبزه‌میدان برخی امکانات برای افراد مسن و معلول در نظر گرفته شده است). زنجان یک شهر در حال رشد بوده و ممکن است در سال‌های آتی با تحولات بیش از پیش نسب به زمان حال همراه باشد. یکی از مهم‌ترین خدمات زیرساختی که باید در شهر زنجان با توجه به زمستان‌های سرد و همراه با یخبندان و گرمای شدید در اواسط تابستان و شیب نامتوازن بخش‌های مختلف شهر و دسترسی نه‌چندان مناسب به وسایل نقلیه عمومی و ... این شهر مورد توجه زیادی قرار بگیرد ارائه خدمات به افراد معلول است. قابل تأمل است که با توجه به شرایط فعلی زنجان تعداد افراد معلول ممکن است افزایش داشته باشد. با توجه به آمارهای افراد معلول در شهر زنجان که دارای بیش از ۲۲ هزار نفر معلول (طبق گزارش‌های سازمان بهزیستی کشور) ([www. behzisti.ir](http://www.behzisti.ir)) است و این تعداد ۱/۷ درصد از جمعیت شهر زنجان را شامل می‌شود که رقم بالایی می‌باشد. لذا در پژوهش حاضر تلاش شده تا ابتدا آنچه هدف شهر فراگیر در ارتباط با افراد معلول و آسیب‌پذیر جامعه است بررسی شود، پس از این بررسی‌های جامعی در مورد شهر دوستدار معلولین و مطرح کردن آن به‌عنوان رویکردی نوین در برنامه‌ریزی شهری و توسعه شهری با استفاده از

1. Shah
2. De Oliveira Neto

رویکرد شهر فراگیر صورت می‌گیرد. سپس به بررسی فرضیه اصلی پژوهش یعنی مفهوم و ابعاد شهر فراگیر در شهرهای دوستدار معلولین (مطالعه موردی: شهر زنجان) با استفاده از نظریات کارشناسان برنامه‌ریزی شهری که در زمینه شهر فراگیر و شهر دوستدار معلولین و کارشناسانی که در زمینه معضلات امروزی شهرها فعالیت علمی و تخصص دارند می‌پردازد. در کل می‌توان گفت که هدف اصلی و عمده پژوهش حاضر بررسی عوامل مؤثر بر احقاق حقوق معلولین در شهر زنجان با توجه به نظریه لوفر است که این موضوع در نوع خود نو و بی‌بدیل می‌باشد. لذا قبل از ورود به بخش روش و یافته‌های اصلی به بررسی برخی از پیشینه‌های مرتبط با موضوع می‌پردازیم: سلها و همکاران (۲۰۲۰)، پژوهشی با عنوان به سوی شهر هوشمند، پایدار، در دسترس و فراگیر برای افراد دارای معلولیت با در نظر گرفتن ابزارهای چک لیست انجام دادند و به این نتیجه رسیده‌اند افراد دارای معلولیت مانند سایرین نیازهای اساسی دارند: حفاظت از سلامت و درمان، خدمات اولیه، مسکن و درآمد باید بهره‌مند باشند و همچنین که چگونه می‌توان از طراحی مناسب به‌عنوان راهنمایی برای معماری و برنامه‌ریزی شهر هوشمند خود استفاده کرد تا دسترسی معقولی برای افراد دارای معلولیت در ساختمان‌های خصوصی و عمومی وجود داشته باشد، و شهرها را هوشمندتر و فراگیرتر کرد و به آنها کمک کرد. تیلور و تیم (۲۰۲۰)، پژوهشی با عنوان درد در زنان سالخورده کم‌درآمد دارای معلولیت: مطالعه توصیفی کیفی انجام دادند، نتایج نشان می‌دهد که زنان مسن و دارای کم‌توانی و ناتوانی جسمی-حرکتی دارای مشکلات و رنج‌های متعددی هستند که بعضی از آنها به دلیل افسردگی‌های شدید از جامعه حذف شده و گروهی به سمت حاشیه اقتصادی شهرها مهاجرت می‌کنند و دچار بی‌هویتی در فضاهای مطرود و نامناسب شهری می‌گردند. راتری (۲۰۱۳)، پژوهشی با عنوان مسابقه فضای شهری و معلولیت در هایلند اکوادور انجام داد. نتایج نشان می‌دهد فضاهای عمومی شهری نامناسب برای معلولین باعث شده که معلولین کمتر از فضاهای عمومی شهری استفاده کرده و در انزوا و تنهایی به سر برند و افسردگی و محرومیت اجتماعی در آنها بیشتر شود.

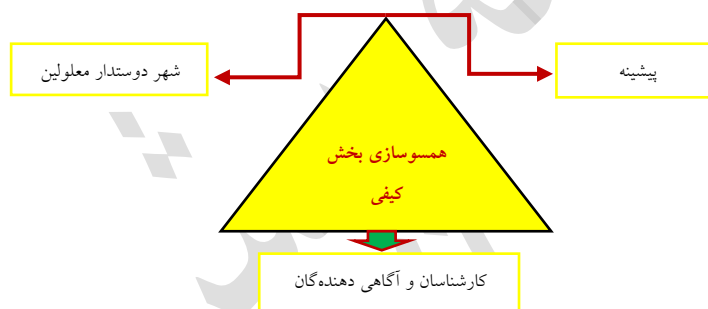
سلامی و مظهری (۱۴۰۱)، در مقاله‌ای با عنوان حق بر سلامت معلولان در حوزه حقوق شهری (با نگاهی به مصوبات شورای شهر تهران) با بررسی موضوع حق بر سلامت به معنای دستیابی به بالاترین استانداردهای سلامت جسمی و روانی است و تمام حوزه‌های پزشکی، بهداشت عمومی، مسکن، محیط زیست سالم و ... را در برمی‌گیرد. نتایج نشان داد که سلامت جسمی و روانی معلولان در گروهی تحقق سایر حقوق آنهاست و زمانی محقق می‌شود که بتوانند در کلیه ابعاد زندگی اجتماعی، از حقوق شهروندی خود به نحو مطلوب بهره‌مند گردند. غلامی و همکاران (۱۴۰۰)، در پژوهشی با عنوان تحلیل رویکردهای حاکم بر مدیریت شهری مشهد درباره توان‌یابان و معلولان شهری به این نتیجه رسیدند که الگوی خوشه‌ای در استقرار توان‌یابان در شهر و ضرورت توجه به این الگو در برنامه‌ریزی‌ها مطرح کرده است. نتایج تحلیل محتوا (کدگذاری) رویکرد حاکم بر برنامه‌ریزی هر دوره و در نهایت کل دوره درباره ارتقای فضای شهر برای توان‌یابان را آشکار کرد. نتایج کدگذاری باز، شناسایی ۱۲ موضوع کلیدی در کدگذاری محوری، چهار محور مهم و در کدگذاری انتخابی،

سه مقوله مرکزی حضورپذیری، توجه به نیازهای اولیه و توجه به ارتقای جایگاه اجتماعی، سلامت و بهداشت توان‌یابان بود. نتایج بیانگر نبود رویکردها، عمدتاً حمایتی، به‌جای مناسب‌سازی است. جلیلی صدآباد و همکاران (۱۴۰۰)، در پژوهشی با عنوان بررسی میزان مناسب بودن فضای شهری برای حضور افراد کم‌توان و ناتوان (نمونه مطالعاتی: خیابان انقلاب اسلامی تهران) به این نتیجه رسیدند که با اجرای راهکارهایی همچون مناسب‌سازی ایستگاه‌های حمل و نقل، خیابان‌ها و تقاطع‌ها و ساختمان‌های عمومی موجود برای استفاده افراد کم‌توان، بازنگری محور مطالعاتی بر اساس ضوابط شهرسازی و بهبود کف‌سازی به‌خصوص موزاییک‌های مخصوص نابینایان، می‌توان به افزایش حضور شهروندان به‌ویژه افراد کم‌توان و ناتوان کمک کرد. رضایی و حج‌فروش (۱۳۹۹)، در پژوهشی با عنوان ارزیابی مطلوبیت طراحی فضاهای مسکونی برای معلولان جسمی-حرکتی با رویکرد شهر دوستدار معلولان (مطالعه موردی: شهر یزد)، به این نتیجه رسیدند که مطلوبیت طراحی فضاهای مسکونی برای معلولان جسمی-حرکتی می‌تواند به ایجاد شهر دوستدار معلولان در سطح شهر یزد منجر شود. لطیفیان و همکاران (۱۳۹۹)، در پژوهشی با عنوان بررسی ابعاد اجتماعی معلولیت، یک مرور نظام‌مند، به این نتیجه رسیدند که معلولیت بر بعد اجتماعی زندگی افراد دارای معلولیت تأثیرگذار است و این افراد با چالش‌های متعددی در زندگی اجتماعی خود روبرو هستند. گرجی ازندریانی و شیرزاد نظرلو (۱۳۹۷)، در مقاله‌ای با عنوان جایگاه حقوق معلولین در حوزه حقوق شهری درباره وضعیت معلولین و استانداردهای داخلی و بین‌المللی حاکم در این زمینه بحث کرده‌اند. برآیند این نوشتار حاکی از آن است که توجه حقوق شهری به حقوق افراد معلول از باب توجه به حقوق شهروندی آنان و لزوم دسترسی برابر شهروندان به تسهیلات شهری، امری ضروری است و نیازمند توجه دستگاه‌های اجرایی است. بررسی پژوهش‌های خارجی و داخلی نشان از اهمیت و توجه ویژه متخصصان شهری به مسئله معلولین، حقوق معلولین به‌عنوان یک شهروند آسیب‌پذیر و همچنین اهمیت کاربست مسئله شهر فراگیر و توجه این نظریه به افراد آسیب‌پذیر دارد. یکی از مهم‌ترین نوآوری‌های این پژوهش نسبت به پژوهش‌های پیشین بررسی مسئله در شهر زنجان و نگاه همزمان به نظریه شهر فراگیر و شهر لوفر و مسئله معلولین است.

۲. روش تحقیق

این پژوهش از نظر هدف جزء پژوهش‌های کاربردی و بر اساس رویکرد، از نوع مطالعات کیفی است. روش پژوهش حاضر، پدیدارشناسی تفسیری است که همراهان در این پژوهش متخصصان برنامه‌ریزی شهری (دانشجویان و اساتید) در شهر و دانشگاه‌های زنجان که در زمینه شهر فراگیر و شهر دوستدار معلولین و کارشناسانی که در زمینه معضلات امروزی شهرها فعالیت علمی و تخصص دارند انتخاب گردیدند. به دلیل نامشخص بودن جامعه آماری از روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی بهره گرفته شد که در نهایت تعداد ۱۷ نفر از کارشناسان به‌عنوان حاضران و پاسخ‌گویان مصاحبه‌ها انتخاب شدند. لذا، جمع‌آوری داده‌های پژوهش از طریق

روش پیمایشی مصاحبه ساختاریافته با استفاده از سؤالات نوع باز صورت پذیرفت. مصاحبه در طی روزهای مختلف و با توجه به زمان‌های تعیین شده توسط متخصصان انجام گرفت. هدف ما ادامه انجام مصاحبه‌ها تا زمانی بود که پژوهش به اشباع نظری برسد. که در نهایت با چهارده نفر اشباع حاصل شد اما جهت اعتبار بخشیدن به یافته‌ها، مصاحبه‌ها تا هفدهمین نفر ادامه پیدا کرد و در همین تعداد ختم شد. در این پژوهش برای تحلیل یافته‌های کیفی از روش تحلیل مضمون با استفاده از نرم‌افزار MAXQDA انجام گرفت. در تحلیل مضمون از شبکه مضامین استفاده می‌گردد که آتراید-استرلینگ (۱۹۹۸) آن را مطرح نموده‌اند (قیطاسی‌وند، ۱۴۰۲، ص. ۸۲). لذا، داده‌های حاصل از مصاحبه، با استفاده از روش تحلیل مضمون و به شکل توصیفی-تفسیری مورد پردازش قرار گرفت. بعد از این مرحله با مراجعه به مصاحبه‌های انجام شده، چارچوب نهایی مفهوم "شهر دوستدار معلولین" تدوین شد. جهت جمع‌آوری اطلاعات در بخش کیفی از روش همسوسازی داده‌های چندگانه بهره گرفته شد.

شکل ۱. طرح کلی همسوسازی داده‌های مورد استفاده در پژوهش

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

جدول ۱. نحوه توزیع مصاحبه‌شوندگان در چهارچوب مطالعات کیفی

ردیف	سمت سازمانی	حوزه فعالیت و تخصص	مدت مصاحبه
۱	هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	مدیریت شهری	۱ ساعت
۲	هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	مدیریت شهری	۵۰ دقیقه
۳	هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	مدیریت شهری	۵۰ دقیقه
۴	هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی دانشگاه زنجان	مدیریت فضا و مکان	۵۰ دقیقه
۵	هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی دانشگاه زنجان	مدیریت فضا و مکان	۵۰ دقیقه
۶	هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی دانشگاه زنجان	مدیریت فضا و مکان	۵۰ دقیقه
۷	هیئت علمی گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور زنجان	مدیریت شهری	۵۰ دقیقه
۸	هیئت علمی گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور زنجان	مدیریت شهری	۵۰ دقیقه

مدت مصاحبه	حوزه فعالیت و تخصص	سمت سازمانی	ردیف
۵۰ دقیقه	طراحی شهری	هیئت علمی گروه معماری و شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی زنجان	۹
۵۰ دقیقه	طراحی شهری	هیئت علمی گروه معماری و شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی زنجان	۱۰
۵۰ دقیقه	طراحی شهری	هیئت علمی گروه معماری و شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی زنجان	۱۱
۵۰ دقیقه	طراحی شهری	هیئت علمی گروه معماری و شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی زنجان	۱۲
۵۰ دقیقه	مدیریت شهری	دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	۱۳
۵۰ دقیقه	مدیریت شهری	دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	۱۴
۵۰ دقیقه	مدیریت شهری	دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	۱۵
۵۰ دقیقه	مدیریت شهری	دانش آموخته دکتری در رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	۱۶
۵۰ دقیقه	مدیریت شهری	دانش آموخته دکتری در رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان	۱۷

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

در پژوهش حاضر جهت طراحی مفهوم شهر دوستدار معلولین از طریق فرآیند همسوسازی در طی مراحل مختلف انجام شد: الف) گردآوری مفاهیم و مبانی نظری، ویژگی‌ها و اهداف شهر دوستدار معلولین، ب) بررسی پژوهش‌هایی که در ارتباط با موضوع پژوهش حاضر انجام شده، ج) بهره‌مندی از نظرات متخصصان و آگاهی-دهندگان کلیدی که به کار گرفته شدند. برای سنجش روایی پژوهش در قسمت کیفی از نظر مشارکت‌کنندگان استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها از روش کلایزی استفاده گردید. با توجه به این روش ابتدا با خواندن دقیق و مکرر مصاحبه‌های صورت گرفته و توصیف شرکت‌کنندگان سعی گردید که با آن‌ها هم‌سو شده و در مرحله‌ی بعدی (دوم) جملات و واژه‌های مهم از مصاحبه‌ها استخراج شود. واژه‌های استخراج شده کدبندی شدند. در مرحله‌ی سوم، مفاهیم فرموله شده و در درون دسته‌ها و خوشه‌های موضوعی قرار گرفتند و مقوله‌های اصلی به دست آمد و در آخر با ترکیب کردن کلیه نظرات استخراج شده به درون یک توصیف جامع و کامل از همه‌ی جزئیات موضوع مورد نظر، مقوله‌های بدست آمده در پنج شاخص کلی و محوری قرار داده شدند.

جدول ۱. عوامل مورد بررسی و روش بررسی و گردآوری داده‌های هریک از عوامل

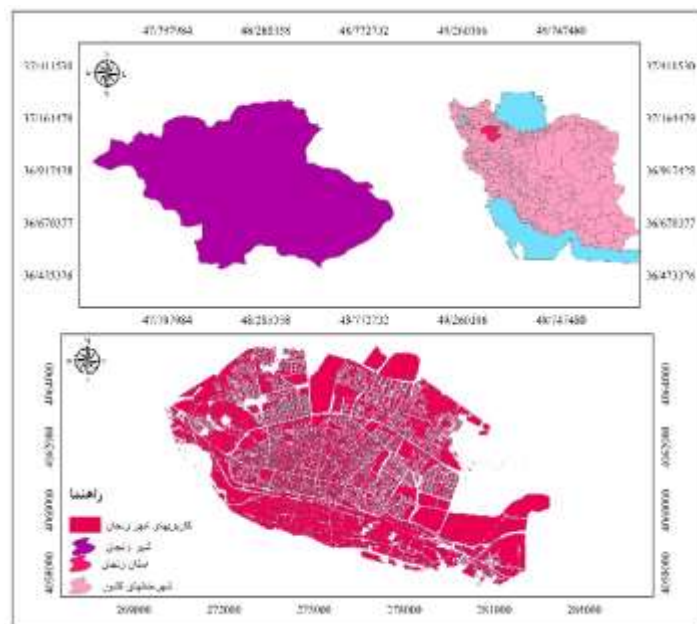
کد اصلی	کد فرعی	عوامل	منابع	روش
کد اصلی	بعد قضایی	زمان دسترسی، کیفیت هوا و قابلیت پیاده‌روی، هزینه دسترسی به خدمات و میزان هزینه حمل و نقل، زمین و مسکن و وضعیت مالکیت و میزان حمایت دولتی، دسترسی - ها مانند: فضای عمومی، مراکز درمانی، حمل و نقل عمومی، فضای سبز، مراکز مذهبی، مراکز فرهنگی، مراکز ورزشی، مراکز آموزشی، نیازهای اولیه.	یاری حصار و همکاران (۱۳۹۹)، زیاری و همکاران (۱۴۰۰)، نوراحمدی و همکاران (۱۴۰۲)، سلطانی و همکاران (۱۴۰۲)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۱)، اعتمادی و همکاران (۱۴۰۱)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۰)، رستمی و همکاران (۱۴۰۰)، راسخ و همکاران (۱۳۹۹)، رضوانی مفرد و همکاران (۱۳۹۹)، معروفی، سکینه (۱۳۹۹)، نوروزی و همکاران (۱۳۹۹)، تدینی نژاد و همکاران (۱۳۹۷)، ناطق و همکاران (۱۳۹۶)، عبدالله زادفرد و همکاران (۱۳۹۵)، جغتایی (۱۳۹۴)، سبحانی و همکاران (۱۳۹۴)، فردیان (۱۳۹۴)، باستان فرد و همکاران (۱۳۹۴)، حسین زاده و همکاران (۱۳۹۴)، کلانتری و همکاران (۱۳۹۴)، شیخ الاسلامی و همکاران (۱۳۹۳)، داوری نژادمقدم و همکاران (۱۳۹۲)، شهبازی (۱۳۹۲)، رجیبی کنف گورابی و همکاران (۱۳۸۸)، آریل تومه (۱۳۷۴).	مصاحبه
	بعد اقتصادی	آمادگی اقتصادی، حمایت‌های دولتی، پویای اقتصادی.	سلطانی و همکاران (۱۴۰۲)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۱)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۰)، شهناز خضرلو و همکاران (۱۳۹۳)، ابدی و همکاران (۱۳۹۱)، مصفا (۱۳۸۱).	مصاحبه
	بعد اجتماعی	ویژگی‌های خانوار از نظر پیشرفت تحصیلی، مشارکت با جوامع محلی، سازمانهای عام- المنفع، حمایت‌های دولتی، دفاع از حقوق انسانی، ایمنی و امنیت، رویه‌های دموکراتیک، قوانین و رویه‌ها	فتحی رضائی و همکاران (۱۳۹۹)، نوراحمدی و همکاران (۱۴۰۲)، سلطانی و همکاران (۱۴۰۲)، اعتمادی و همکاران (۱۴۰۱)، رضوانی مفرد و همکاران (۱۳۹۹)، منفرد مسقانی و همکاران (۱۳۹۸)، غدیری و همکاران (۱۳۹۵)، فردیان (۱۳۹۴)، شهناز خضرلو و همکاران (۱۳۹۳)، ابدی و همکاران (۱۳۹۱)، کمانرودی کنجوری (۱۳۸۹)، مصفا (۱۳۸۱).	مصاحبه

<p>۳۰</p>	<p>زیاری و همکاران (۱۴۰۰)، نوراحمدی و همکاران (۱۴۰۲)، سلطانی و همکاران (۱۴۰۲)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۱)، اعتمادی و همکاران (۱۴۰۱)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۰)، غلامی و همکاران (۱۴۰۰)، رستمی و همکاران (۱۴۰۰)، موسی زاده و همکاران (۱۳۹۹)، راسخ و همکاران (۱۳۹۹)، رضوانی مفرد و همکاران (۱۳۹۹)، احد، و همکاران (۱۳۹۹)، نوروزی و همکاران (۱۳۹۹)، گرجی ازندریانی و همکاران (۱۳۹۷)، ناطق و همکاران (۱۳۹۶)، عبداله زادفرد و همکاران (۱۳۹۵)، عبدی (۱۳۹۵)، شاطریان و همکاران (۱۳۹۵)، جغتایی (۱۳۹۴)، سبحانی و همکاران (۱۳۹۴)، باستان فرد و همکاران (۱۳۹۴)، حسین زاده و همکاران (۱۳۹۴)، کلانتری و همکاران (۱۳۹۴)، شیخ الاسلامی و همکاران (۱۳۹۳)، داوری نژادمقدم و همکاران (۱۳۹۲)، رجیبی کنف گورابی و همکاران (۱۳۸۸)، مصفا (۱۳۸۱)، آربل تومه (۱۳۷۴).</p>	<p>کیفیات فضایی، ایمنی و امنیت، سرزندگی و زیست پذیری، تنوع و شگفتی و ماجراجویی، خوانایی، حمل و نقل، دسترسی خدمات عمومی و مناسب، نفوذپذیری و نزدیکی مقاصد ارتباطی، فرم شهر فشرد</p>	<p>ردیف تخصیص فضا</p>	
<p>۳۰</p>	<p>پاکجویی (۱۴۰۰)، زیاری و همکاران (۱۴۰۰)، نوراحمدی و همکاران (۱۴۰۲)، سلطانی و همکاران (۱۴۰۲)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۱)، اعتمادی و همکاران (۱۴۰۱)، جلیلی صدرآباد و همکاران (۱۴۰۰)، غلامی و همکاران (۱۴۰۰)، رستمی و همکاران (۱۴۰۰)، رضوانی مفرد و همکاران (۱۳۹۹)، احد، و همکاران (۱۳۹۹)، نوروزی و همکاران (۱۳۹۹)، تدینی نژاد و همکاران (۱۳۹۷)، گرجی ازندریانی و همکاران (۱۳۹۷)، ناطق و همکاران (۱۳۹۶)، عبداله زادفرد و همکاران (۱۳۹۵)، شاطریان و همکاران (۱۳۹۵)، باطنی و همکاران (۱۳۹۴)، جغتایی (۱۳۹۴)، کلانتری و همکاران (۱۳۹۴)، شهناز خضولو و همکاران (۱۳۹۳)، سرور و همکاران (۱۳۹۳)، مصفا (۱۳۸۱)، آربل تومه (۱۳۷۴).</p>	<p>شمولیت و تنوع، توانمندسازی و جلوگیری از چرخه جامعه حذف افراد، حمایت و عدم تبعیض، زیست با عزت، تکثرگرایی، حکمروایی شهری، مشارکت و مردم سالاری، حمایت از گروه های آسیب پذیر، عدالت و برابری، اثربخشی و کارایی</p>	<p>ردیف مشارکت شهروندی</p>	

مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۴۰۳)

محدوده مورد مطالعه پژوهش شهر زنجان می باشد. زنجان در بخش شرقی استان زنجان واقع شده و بر سر راه تهران-تبریز در ارتفاع متوسط ۱۶۶۳ متر از سطح دریا واقع شده است. این شهر در مدارهای ۴۸ درجه و ۲۶ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۳۵ دقیقه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۳۹ دقیقه تا ۴۲ درجه و ۳۶ دقیقه عرض شمالی قرار گرفته است. زنجان اولین و بزرگترین نقطه شهری استانی به همین نام و به عنوان مرکز سیاسی-اداری آن و به عنوان یکی از شهرهای میانه اندام بزرگ کشور در رده جمعیتی ۲۵۰ تا ۵۰۰ هزار نفری با جمعیت ۵۲۱۳۰۲

نفر جمعیت قرار داشته که ۶۰/۹۳ درصد از جمعیت شهری استان را در خود جای داده است. بر اساس تقسیمات کالبدی جدید، شهر زنجان به شش منطقه شهرداری تقسیم شده است که به نظر می‌رسد این تقسیم‌بندی از نظر اجرایی و خدماتی عینی‌تر است ((محمدی و همکاران، ۱۴۰۰: ص. ۵۲۹)؛ (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵)).

شکل ۲. محدوده مورد مطالعه

(ترسیم محققین، ۱۴۰۳)

۳. یافته‌های پژوهش

– یافته‌های توصیفی-تحلیلی

در این بخش به تشریح برخی از یافته‌های نظری پرداخته می‌شود که شامل مباحث اساسی و پایه‌ای برای ورود به یافته‌های نهایی می‌باشد و در واقع بدون این یافته‌ها بحث دچار نقایص توصیفی خواهد بود. لذا، پژوهشگران با بررسی منابع مختلف به ایجاد یک ارتباط ظرافتمندانه و زیبا بین مباحث حق به شهر لوفر و شهر دوستدار معلولین و شهر زنجان می‌پردازند که در ذیل آورده شده است: شهر زنجان یک شهر در حال رشد و توسعه است به طوری که در سال‌های اخیر شاهد تحولات بسیاری در این شهر بوده‌ایم. اما آنچه باید بیش از پیش مورد توجه قرار بگیرد این است که همانطور که بیان شد ۱/۷ از جمعیت زنجان را معلولین تشکیل می‌دهند و باید برای این قشر در تمام برنامه‌های توسعه زیرساختی (اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی، مسکن و ...) توجهات لازم اعمال شود. یکی از مواردی که در این زمینه کمک خواهد کرد استفاده از تجربه سایر کشورهای جهان و نظریات برنامه‌ریزی مرتبط با مسئله است که با توجه به بررسی‌های صورت گرفته نظریه حق به شهر لوفر و

عدالت اجتماعی هاروی بیشتر به موضوع پژوهش و مسئله معلولین شهر زنجان نزدیک‌تر است چرا که شهر زنجان باید مکان‌هایی برای تحقق تمام حقوق شهروندان و آزادی‌های اساسی باشد که کرامت و رفاه جمعی همه مردم این شهر را در برابری و عدالت و همچنین احترام کامل برای تولید اجتماعی سکونتگاه تضمین نماید. حق بر شهر برای شهر زنجان بیان‌کننده امکان ایجاد شهری است که مردم بتوانند در آن با کرامت زندگی کنند؛ جایی که مردم به‌عنوان بخشی از ساختار آن شناخته می‌شوند و جایی که امکان توزیع یکسان همه منابع همانند کار، سلامتی، آموزش و مسکن و مشارکت و دسترسی به اطلاعات وجود دارد. و از این منظر می‌توان شهر فراگیر را به شهر دوستدار معلولین نزدیک‌تر دانست. در نتیجه حق به شهر لوفور بهترین توجیه برای پشتیبانی از تحقیق حاضر می‌باشد.

ابعاد و معیارهای شهر دوستدار معلولین

در این بخش پس از ورود داده‌های مصاحبه به نرم‌افزار معیارهای شهر دوستدار معلولین در شهر زنجان مورد ارزیابی قرار گرفته و نتایج ذیل حاصل گردید:

– حق مشارکت شهری

بحث حقوق شهروندی مسئله دیگری است که باید در ارتباط با موضوع حقوق افراد معلول در شهر زنجان مورد توجه قرار گیرد. همانطور که ذکر گردید برخی شهروندان دارای نقش‌های تفکیک شده هستند و از حقوق و امتیازات و مسئولیت‌های این نقش‌ها آگاه‌اند و آن را مطالبه می‌کنند. ممکن است شهروندان با تشکیل نهادهای مستقل از دولت به نظارت و مشارکت در تصمیم‌گیری‌های دولتی و اجرای آن‌ها بپردازند. شایان توجه است که این مسئله در شهر زنجان بشدت ضعیف است و سازمان‌های مردم‌نهاد به‌عنوان یک رکن اساسی جامعه ضعیف عمل می‌کنند. اما در صورت وجود چنین سازمان‌هایی شهروند می‌تواند به امور جامعه انتقاد کند و ویژگی اصلی انتقاد او این است که در آن اعتدال و انصاف را نیز در نظر بگیرد به این معنی که اگر چه به نهادهای سیاسی و فرهنگی و اجتماعی جامعه انتقاد می‌کند اما اگر این نهادها در معرض فشار و تهدید قرار بگیرند از آنها دفاع می‌کند. شهروند دیگران را نیز به منزله یک شهروند برابر با خود تلقی می‌کند و می‌پذیرد که ارزش و اعتبار هویت آن شهروند برابر با هویت خود اوست و حقوقی که خودش از آن‌ها برخوردار است شهروندان دیگر نیز باید برخوردار باشند. در امور جامعه حس مشارکت و سهیم بودن دارد. لذا، می‌توان گفت یکی از راه‌های ورود شهروندان و عامه مردم در تصمیم‌گیری‌های برنامه‌ریزی شهر زنجان تقویت و گسترش سازمان‌ها مردم‌نهاد است که به حقوق شهروندی به طور جامع توجه دارد. در این صورت می‌توان شهر زنجان را به ایجاد و دستیابی به زیرساخت‌ها و شاخص‌های شهر دوستدار معلول با توجه به رویکرد لوفور نزدیک‌تر کرد. بنابراین، می‌توان گفت که دامنه و گستره حقوق شهری شامل برنامه‌ریزی و مدیریت شهری است و طیف وسیعی از فعالیت‌های مربوط به شهر را شامل می‌شود که در شهر زنجان حق بر سلامت معلولان بیش از دیگر

شهروندان عادی، نیازمند توجه می‌باشد. ماده ۲۵ "کنواسیون حقوق افراد دارای معلولیت" کشورهای عضو را ملزم به شناسایی حق معلولان در برخورداری از بالاترین معیارهای قابل دسترس بهداشتی بدون تبعیض می‌نماید و آنها را مکلف می‌کند تدابیر لازم را برای تضمین دسترسی معلولان به خدمات بهداشتی اتخاذ نمایند. لذا، بخش عمده‌ای از حقوق بهداشتی و سلامت جسمی و روانی معلولان در شهر زنجان، در گروهی احقاق سایر حقوق آنها و تأمین امنیت این گروه از افراد جامعه در فضاهای مختلف شهری است.

شکل ۳. حق مشارکت شهروندی در شهر دوستدار معلولین

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

۲- بعد فضایی

حق بهره‌مندی از تسهیلات و فضاهای شهر زنجان

محیط شهر زنجان به‌عنوان فضای زندگی روزمره شهروندی در وهله اول باید آسایش و رفاه تمام اقشار جامعه را فراهم کند. لذا، از طریق مناسب‌سازی محیط شهری، کلیه شهروندان به‌ویژه معلولان و افراد کم‌توان امکان دسترسی و بهره‌مندی از خدمات و فضاهای شهر زنجان را خواهند داشت. این امر از آن جهت برای معلولان حائز اهمیت است که در فضاهای مختلف شهر زنجان گاهی یک پله یا یک گذرگاه نامناسب، مانع از بهره‌مندی معلولان از فضاهای مربوطه می‌شود و امکان برخورداری از حقوق اجتماعی را از آنها سلب می‌کند و چه بسا خطرات جانی برای آنها در پی داشته باشد و سلامت آنها را در معرض خطر قرار دهد، که این امر در بلندمدت باعث انزوای بیشتر آنها و بروز مشکلات روحی، روانی و حتی جسمی افراد معلول خواهد شد. لذا، مناسب بودن فضاهای شهری و انطباق آنها با نیازهای معلولان باید از اولویتهای طراحی فضاهای شهری برای زنجان قرار بگیرد. از اهم حقوق معلولان در این حوزه عبارتند از: حق بهره‌مندی از معابر و فضاهای مناسب، حق بهره‌مندی از حمل و نقل مناسب، حق بهره‌مندی از ساختمانهای مناسب‌سازی شده، حق برخورداری از اشتغال،

– حق تخصیص فضا

در این قسمت مفهوم مناسب‌سازی فضا (محیط) مطرح می‌شود. مناسب‌سازی فضای شهری و تخصیص فضای شهری در چند ده گذشته تحول یافته و گستردگی بیشتری پیدا کرده است. این مفهوم در ابتدا مترادف با رفع موانع فیزیکی در محیط ساخته شده و محیط بدون مانع به کار گرفته می‌شد. در دهه ۱۹۸۰، این مفهوم با قابل دسترس شدن ساختمان‌ها و محیط شهری و یا طراحی قابل دسترس دامنه شمول بیشتری یافت. در دهه ۱۹۹۰، موضوع طراحی همه‌شمول مطرح شد که مفهوم مناسب‌سازی را بسیار گسترش داد و مسائلی نظیر دسترسی آسان به وسایل نقلیه عمومی، ورودی‌های یکسان برای همه، نصب انواع راهنماهای صوتی، تصویری، لمسی و طراحی اجزای ساختمان برای استفاده همه مردم، فارغ از میزان توانایی یا محدودیت آن‌ها را شامل شد. در واقع این قوانین باید به‌عنوان یک نقشه راه در شهری مثل زنجان که هنوز به طور کامل نتوانسته رفاه خاطر معلولان خود را فراهم کند قرار گیرد. برای شهر زنجان در بعد حق تخصیص فضا مواردی چون؛ ایمنی و امنیت، سرزندگی و زیست‌پذیری، تنوع و شایستگی، کیفیت فضایی، حمل و نقل، دسترسی به خدمات عمومی، فرم شهری فشرده و نفوذپذیری و نزدیکی مقاصد ارتباطی برای احقاق حقوق معلولان و رسیدن به اهداف شهر دوستدار معلولان باید مورد توجه قرار گرفته و در برنامه‌ریزی برای شهر بکار گرفته شوند.

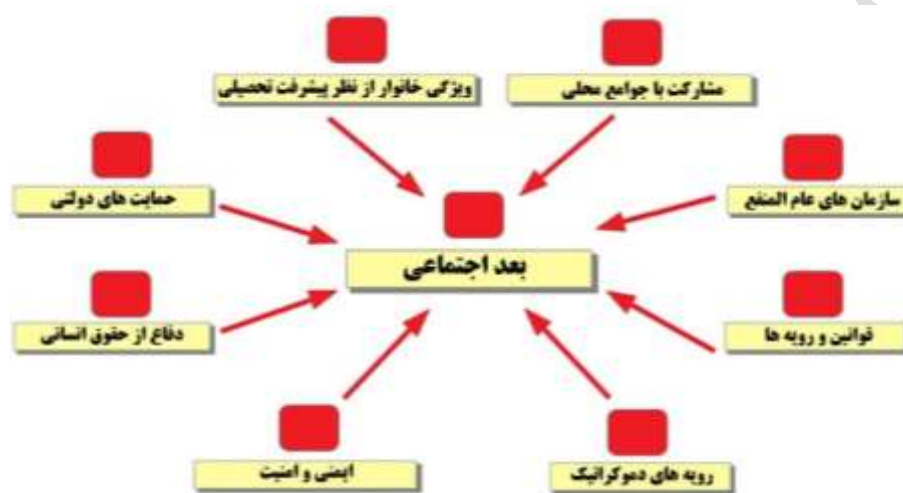
شکل ۵. حق تخصیص فضای شهری در شهر دوستدار معلولین

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

– بعد اجتماعی

زمینه‌سازی برای دسترسی افراد دارای معلولیت به مواهب و فرصت‌های اجتماعی همواره در اولویت برنامه‌های مربوط به احقاق حقوق معلولین قرار داشته است. حمایت از حقوق انسانی وظیفه همه دولت‌ها در همه جوامع و برای همه شهروندان به شمار می‌رود. از این رو، شعار یک جامعه برای همه جزء برنامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل قرار گرفته است. اگرچه، کمبود آگاهی‌های عمومی و نگرش منفی به پدید آمدن معلولیت در

سطح جامعه، هنوز هم از عمده‌ترین معضلات و موانع در دستیابی به حقوق انسانی این قشر محروم در همه جوامع به شمار می‌آید (قاسم‌زاده و همکاران، ۱۳۸۹، ص. ۳۱۵). در بعد اجتماعی برای رسیدن به اهداف شهر دوستدار معلولین در شهر زنجان باید مواردی چون؛ مشارکت با جوامع محلی، ویژگی‌های خانوار از نظر پیشرفت تحصیلی، پیشرفت تحصیلی، حمایت‌های دولتی، سازمان‌های عام‌المنفعه، قوانین و رویه‌ها، رویه‌های دموکراتیک، ایمنی و امنیت و دفاع از حقوق انسانی مورد توجه قرار بگیرد.

شکل ۶. ابعاد اجتماعی شهر دوستدار معلولین

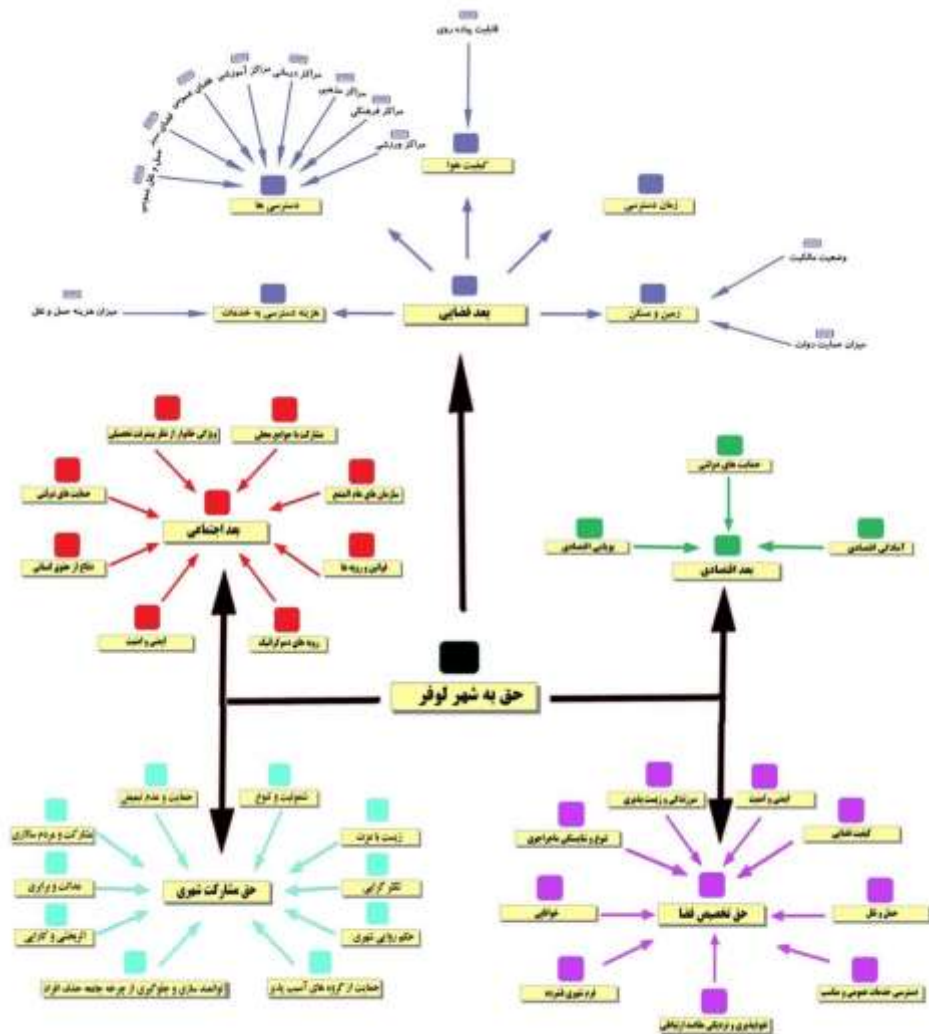
مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

– بعد اقتصادی

در اصل نوزدهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران سخن از اصل اساسی منع تبعیض است و همگان بهره‌مند از حقوق مساوی دانسته شده‌اند. براساس اصل بیستم، همه افراد ملت یکسان‌اند و در حمایت قانون قرار دارند و از همه حقوق انسانی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با رعایت موازین اسلامی برخوردارند. به موجب اصل بیست و نهم، برخورداری از تأمین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بیکاری، پیری، ازکارافتادگی، بی‌سرپرستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح، نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی، مراقبت‌های پزشکی به صورت بیمه و... حقی است همگانی و دولت موظف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی فوق را برای تک‌تک افراد کشور را تأمین نماید. لذا با توجه به ابعاد اقتصادی حقوق معلولین در شهرها و نیاز به این ابعاد برای دستیابی به شهر دوستدار معلولین، در این پژوهش در بعد اقتصادی به مواردی چون؛ حمایت‌های دولتی، آمادگی اقتصادی و پویایی اقتصادی برای دستیابی به شهری دوستدار معلول برای زنجان از دید مصاحبه‌شوندگان توجه شده است.

شکل ۷. ابعاد اقتصادی شهر دوستدار معلولین
 مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

شکل ۸. ابعاد مورد توجه شهر دوستدار معلولین با توجه به نظریه لوفر
 مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

۴. بحث

با توجه به آمارهای افراد معلول در شهر زنجان که دارای بیش از ۲۲ هزار نفر معلول طبق گزارش‌های سازمان بهزیستی کشور است و این تعداد ۱/۷ درصد از جمعیت شهر زنجان را شامل می‌شود که رقم بالایی برای شهر در حال رشد زنجان می‌باشد. لذا در پژوهش حاضر تلاش شده تا آنچه هدف شهر فراگیر در ارتباط با افراد معلول و آسیب‌پذیر جامعه است بررسی شود، پس از این بررسی‌های جامعی در مورد شهر دوستدار معلولین و مطرح کردن آن به عنوان رویکردی نوین در برنامه‌ریزی شهری و توسعه شهری با استفاده از رویکرد شهر فراگیر صورت گرفت. سپس به بررسی فرضیه اصلی پژوهش یعنی مفهوم و ابعاد شهر فراگیر در شهرهای دوستدار معلولین (مطالعه موردی: شهر زنجان) پرداخته شد. این پژوهش از نظر رویکرد، روش و مبانی با پژوهش سلها و همکاران (۲۰۲۰)، با عنوان به سوی شهر هوشمند، پایدار، در دسترس و فراگیر برای افراد دارای معلولیت، از نظر رویکرد با پژوهش تیلور و تیم (۲۰۲۰)، پژوهشی با عنوان درد در زنان سالخورده کم‌درآمد دارای معلولیت و پژوهش سلامی و مظهری (۱۴۰۱)، با عنوان حق بر سلامت معلولان در حوزه حقوق شهری (با نگاهی به مصوبات شورای شهر تهران)، هم‌خوانی و هماهنگی دارد.

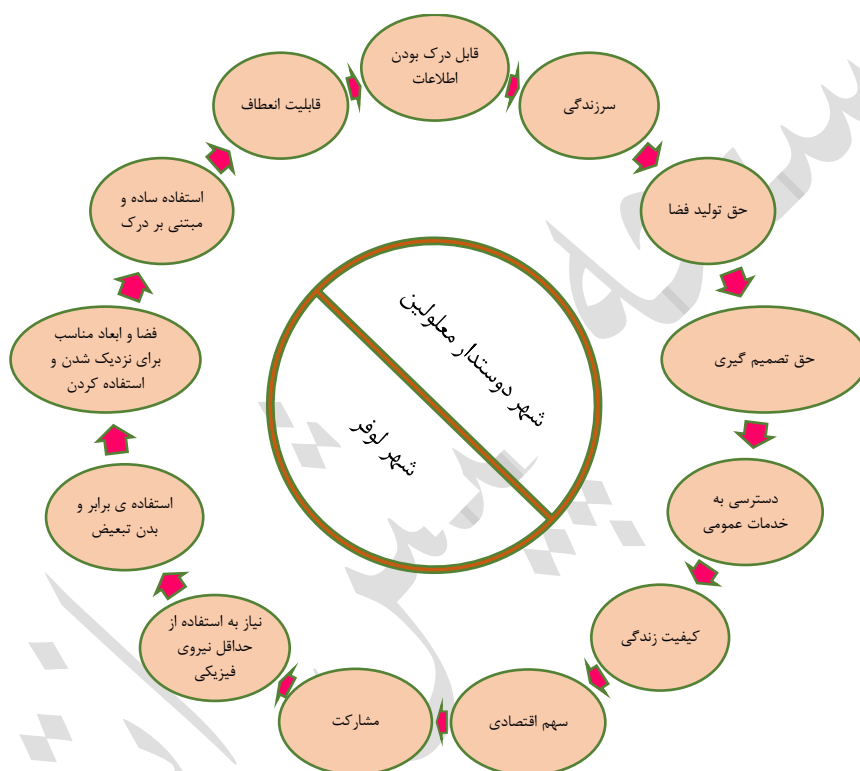
این پژوهش از نظر هدف جزء پژوهش‌های کاربردی و بر اساس رویکرد، از نوع مطالعات کیفی است. روش پژوهش حاضر، پدیدارشناسی تفسیری است که همراهان در این پژوهش متخصصان برنامه‌ریزی شهری (دانشجویان و اساتید) در شهر و دانشگاه‌های زنجان انتخاب گردیدند. به دلیل نامشخص بودن جامعه آماری از روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی بهره گرفته شد که در نهایت تعداد ۱۷ نفر از کارشناسان به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. جمع‌آوری داده‌های پژوهش از طریق روش پیمایشی مصاحبه ساختاریافته از طریق نوع سؤالات باز صورت پذیرفت. در این پژوهش برای تحلیل یافته‌های کیفی از روش تحلیل مضمون با استفاده از نرم‌افزار MAXQDA انجام گرفت. در پژوهش حاضر جهت طراحی مفهوم شهر دوستدار معلولین از طریق فرآیند همسوسازی در طی مراحل مختلف انجام شد. برای سنجش روایی پژوهش در قسمت کیفی از نظر مشارکت-کنندگان استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها از روش کلایزی استفاده گردید که در آخر مقوله‌های بدست آمده در پنج شاخص کلی و محوری قرار داده شدند.

۵. نتیجه‌گیری

یافته‌های نظری و کیفی پژوهش نشان می‌دهد که یکی از مهم‌ترین مسائل مدیریتی که در شهر زنجان باید مورد توجه قرار بگیرد این است که شهر زنجان باید مکانی برای تحقق تمام حقوق شهروندان و آزادی‌های اساسی آن‌ها باشد که کرامت و رفاه جمعی همه مردم این شهر را در برابری و عدالت و همچنین احترام کامل برای تولید اجتماعی سکونتگاه تضمین نماید. همه افراد حق یافتن شرایط لازم برای توسعه زیست‌محیطی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی خود در شهر را دارد. حق بر شهر برای شهر زنجان بیان‌کننده امکان ایجاد شهری است که

مردم بتوانند در آن با کرامت زندگی کنند؛ جایی که مردم بعنوان بخشی از ساختار آن شناخته می‌شوند و جایی که امکان توزیع یکسان همه منابع همانند کار، سلامتی، آموزش و مسکن و مشارکت و دسترسی به اطلاعات وجود دارد. و از این منظر می‌توان شهر فراگیر را به شهر دوستدار معلولین نزدیک‌تر دانست. در نتیجه حق به شهر لوفور بهترین توجیه برای پشتیبانی از تحقیق حاضر می‌باشد. برای دادخواهی حق به شهر در شهر زنجان باید شهروندان آگاه داشته باشیم. و در نتیجه جامعه آگاه به حق خود می‌تواند حقوق فردی و جمعی خود را بشناسد و از آن‌ها دفاع کند. قانون را می‌شناسد و به آن عمل کند. یافته‌های حاصل از مصاحبه با کارشناسان نشان می‌دهد که معیارهای شهر دوستدار معلولان در شهر زنجان در جهت احقاق حقوق معلولین در پنج شاخص دسته‌بندی شد. از دید کارشناسان (۱) در بعد اجتماعی باید مواردی چون؛ رویه‌های دموکراتیک، ایمنی و امنیت، قوانین و رویه‌ها، دفاع از حقوق انسانی، سازمان‌های عام‌المنفع، حمایت‌های دولتی، مشارکت با جوامع محلی و ویژگی‌های خانوار از نظر پیشرفت تحصیلی، (۲) در بعد اقتصادی باید مواردی چون؛ آمادگی اقتصادی، حمایت‌های دولتی و پویایی اقتصادی، (۳) در بعد حق تخصیص فضا باید مواردی چون؛ حمل و نقل، کیفیت فضایی، ایمنی و امنیت، سرزندگی و زیست‌پذیری، تنوع و شایستگی، خوانایی، دسترسی خدمات عمومی مناسب، فرم شهری فشرده و نفوذپذیری و نزدیکی مقاصد ارتباطی، (۴) در بعد حق مشارکت شهری؛ تکرارگری، زیست با عزت، شمولیت و تنوع، حمایت و عدم تبعیض، مشارکت و مردم‌سالاری، عدالت و برابری، حکمروایی شهری، اثربخشی و کارایی، حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر و توانمندسازی و جلوگیری از چرخه جامعه حذف افراد و (۵) در بعد فضایی مواردی چون؛ زمین و مسکن (وضعیت مالکیت، میزان حمایت دولت)، زمان دسترسی، کیفیت هوا (قابلیت پیاده‌روی)، دسترسی (به مراکز ورزشی، مذهبی، درمانی، آموزشی، عمومی، سبز و حمل و نقل عمومی) و هزینه دسترسی به خدمات (میزان هزینه حمل و نقل) جهت نیل به اهداف و معیارهای شهر دوستدار معلولین و احقاق حقوق آنان برای شهر زنجان لازم است که مورد توجه و اجرا قرار بگیرد. لذا، می‌توان گفت که عوامل متعددی در تحقق حق معلولان در شهر زنجان دخیل می‌باشند و برای دستیابی به آن، ابتدا باید سایر حقوق افراد معلول محقق گردد. حقوقی همچون حق بر مسکن، حق برخورداری از خدمات توان‌بخشی، حق بهره‌مندی از تسهیلات و فضاهای مناسب‌سازی شده شهری، حق برخورداری از اشتغال، حق تفریح و سرگرمی، حق دسترسی به اطلاعات شهری، حق برخورداری از آموزش و حق مشارکت در برنامه‌ریزی‌های شهری، حقوقی هستند که به صورت مستقیم و غیرمستقیم با حق بر سلامت معلولان عجین است و تأثیرات غیرقابل انکاری را بر سلامت جسمانی یا روانی آنها می‌گذارند. به طور مثال وجود معابر نامناسب شهری از دو بعد، سلامت معلولان را مورد تهدید قرار می‌دهد. بعد اول سلامت جسمی آنها می‌باشد که در معرض خطر قرار می‌گیرد و هر لحظه ممکن است آسیب‌هایی به آنها وارد گردد و بعد دوم، سلامت روانی آنها می‌باشد که با وجود خطرات جسمانی در معابر شهری، معلولان کمتر در جامعه حضور می‌یابند و این امر منجر به عدم دستیابی ایشان به دیگر حقوق خود می‌شود و به انزوای بیشتر آنها دامن می‌زند که این مسئله در

نهایت مشکلات روحی و روانی متعددی را برایشان به وجود می‌آورد. پاره‌ای از حقوق معلولان، در حوزه حقوق شهری و در حیطه وظایف و اختیارات مدیریت شهری قرار دارند. لذا مدیریت شهری موظف است در چهارچوب اسناد بین‌المللی حقوق بشر، قانون اساسی، قوانین عادی و مصوبات شورای شهر، تمهیدات لازم را در تحقق حقوق آنها به انجام برساند. با توجه به آنچه بررسی و نتیجه‌گیری شد می‌توان معیارهای شهر دوستدار معلولین در جهت احقاق حقوق این قشر از جامعه شهر زنجان را در شکل (۹) نمایش داد.

شکل ۹. معیارهای شهر دوستدار معلولین برای احقاق حقوق معلولین در شهر زنجان

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۳)

– پیشنهادهای پژوهش

- این پژوهش به دلیل و نو و بی‌بدیل بودن می‌تواند راهنمای بسیار خوب برای پژوهشگرانی باشد که در زمینه حقوق شهروندی، و اقشار ضعیف و ناتوان فعالیت علمی انجام می‌دهند. این پژوهش به ایجاد یک منبع و پیشینه قوی برای پژوهش در زمینه شهر دوستدار معلولین تبدیل خواهد شد.
- یکی از مهم‌ترین مواردی که در باب پژوهش حاضر می‌توان بیان کرد که آن را از پژوهش‌های دیگر متمایز می‌کند این است که با موردی قرار دادن شهر زنجان و بررسی ابعاد و معیارهای شهر دوستدار

معلولین مسئولین می‌تواند از نتایج این پژوهش جهت نیل به شهر دوستدار معلولین برای زنجان استفاده نمایند.

- با توجه به یافته‌های پژوهش باید بیان کرد که شهر زنجان برای دستیابی به اهداف شهر دوستدار معلولین نیازمند تحولات گسترده در تمام ابعاد اقتصادی، زیرساختی، اجتماعی-فرهنگی و خدماتی است که این امر بدون توجه مسئولین و دولت مردان امکان‌پذیر نیست.

کتابنامه

۱. ارسطو. (۱۳۹). "سیاست" ترجمه حمید عنایت، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ هفتم.
۲. ازندریانی، ع. ا. و شیرزاد نظولو، ز. (۱۳۹۷). "جایگاه حقوق معلولین در حوزه حقوق شهری"، فصلنامه مطالعات راهبردی سیاست‌گذاری عمومی، دوره ۸، شماره ۲۶، بهار ۱۳۹۷.
magiran.com/p1828345
۳. بز، خ. ر، کیانی، ا. و افراسیابی‌راد، م. ص. (۱۳۸۹). "ارزیابی ترافیک شهری و نیازهای معلولان و جانبازان با استفاده از مدل تصمیم‌گیری (TOPSIS) مطالعه موردی: شهر شیراز"، پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، دوره ۱، شماره ۳، صص ۱۰۳-۱۳.
۴. باصولی، م. (۱۳۹۹). منظر شهری دوستدار معلول رویکرد منظرین در محیط مقصد گردشگری، مجله منظر، ۱۲ (۵۲)، پاییز ۱۳۹۹، صص ۲۷-۸.
<https://civilica.com/doc/1916609/>
۵. تقوایی، م. و پیرالو، ح. (۱۴۰۲). تحلیل شاخص‌های مدیریتی مؤثر بر توسعه محلات شهری (مطالعه موردی: شهر کنگان). مجله جغرافیا و توسعه فضایی، انتشار آنلاین ۱۶ بهمن ۱۴۰۲.
<https://doi.org/10.22034/manzar.2020.223210.2054>
۶. جمعه‌پور، م، عیسیلو، ع. ا. و عیسیلو، ش. (۱۳۹۵). توان‌سنجی فضاهای شهری در پاسخ‌دهی به نیاز گروه‌های کم‌توان جسمی حرکتی، مطالعه موردی: بخش مرکزی شهر قم، پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، دوره ۷، شماره ۲۶، صص ۳۶-۲۱.
<https://doi.org/10.22067/jgusd.2024.82162.1314>
۷. جلیلی صدرآباد، س، شیعه، ا، نوروزی پورفیروز، م، مینوسپهر، م. و بیات، ر. (۱۴۰۰). بررسی میزان مناسب بودن فضای شهری برای حضور افراد کم‌توان و ناتوان (نمونه مطالعاتی: خیابان انقلاب اسلامی تهران)، فصلنامه اقتصاد و برنامه‌ریزی شهری، دوره ۲، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۰، صص ۱۸۶-۱۶۹.
<https://civilica.com/doc/1916190>
۸. حسنپور، م. ز. و احدی، م. ر. (۱۳۹۶). وضعیت فضای شهری برای حضور معلولین و جانبازان با رویکرد ایمن‌سازی محیطی (مطالعه موردی: محله برج قربان شهر همدان)، راهور، شماره ۶ (۲۱پیاپی)، صص ۱۲۷-۱۴.
<http://dorl.net/dor/20.1001.1.23225602.1393.2.8.4.1>

۹. رضایی، م. ر. و حج‌فروش، ش. (۱۳۹۹). ارزیابی مطلوبیت طراحی فضاهای مسکونی برای معلولان جسمی - حرکتی با رویکرد شهر دوستدار معلولان (مطالعه موردی: شهر یزد)، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۵۲، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹، صص ۱۴۵۲-۱۴۳۳.
- <https://doi.org/10.22059/jhgr.2019.288293.1008001>
۱۰. داداش‌پور، ر.، احمدزاده، ح. و ولی‌زاده، ر. (۱۴۰۱). بررسی عملکرد مدیریت شهری بر پایداری و سرزندگی در مناطق شهری (مطالعه موردی: شهر ارومیه)، فصلنامه جغرافیا و برنامه‌ریزی منطقه‌ای، شماره ۳ (پیاپی ۴۷)، صص ۶۳۷-۶۱۸.
- <https://doi.org/10.22034/jgeoq.2022.212571.2250>
۱۱. دستیار، و. و محمدی، ا. (۱۳۹۷). سنجش توانمندسازی معلولین جسمی (معلولین جسمی - حرکتی، احشایی و حسی) در سال ۱۳۹۴ و عوامل مرتبط با آن (مطالعه مقطعی تحلیلی در استان کهگیلویه و بویر احمد)، توانبخشی، دوره ۱۹، شماره ۴، صص ۳۶۸-۳۵۴.
- <http://dx.doi.org/10.32598/rj.19.4.354>
۱۲. سجادیان، م.، فیروزی، م. ع. و احمدپور، ا. (۱۴۰۱). واکاوی شهر هوشمند آینده اهواز از منظر کلان‌مؤلفه‌های شکل‌گیری، فصلنامه آینده‌پژوهی شهری، دوره ۲، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۱، صص ۳۵-۱۸.
- <https://doi.org/10.30495/uf.2022.1971644.1054>
۱۳. سعیدی رضوانی، ن. و دانش‌پور، ح. ر. (۱۳۹۰). مناسب‌سازی محیط شهری برای نابینایان، انتشارات آیندگان، تهران.
۱۴. سلامی، ش. و مظهری، م. (۱۴۰۱). حق بر سلامت معلولان در حوزه حقوق شهری (با نگاهی به مصوبات شورای شهر تهران)، فصلنامه علمی تخصصی دانشنامه‌های حقوقی، دوره ۵، شماره ۱۵، تابستان ۱۴۰۱، صص ۱۳۱-۱۱۱.
- <https://www.doi.org/10.22034/law.2022.548169.1138>
۱۵. صادقی فسایی، س. و فاطمی‌نیا، م. ع. (۱۳۹۳). معلولیت؛ نیمه پنهان جامعه: رویکرد اجتماعی به وضعیت معلولین در سطح جهان و ایران، رفاه اجتماعی، دوره ۱۵، شماره ۵۸، صص ۱۹۲-۱۵۷.
- <http://refahj.uswr.ac.ir/article-1-2338-fa.html>
۱۶. عنابستانی، ز.، سرور، ر. و مهدوی حاجیلویی، م. (۱۳۹۵). بررسی عوامل مؤثر بر تحولات بازار زمین و مسکن شهری (مطالعه موردی: شرکت گردشگری پدیده شهر شان‌دیز در سالهای ۱۳۹۳-)، فصلنامه علمی - پژوهشی اقتصاد و مدیریت شهری، سال ۴، شماره ۱۴، صص ۳۸-۱۹.
- <http://dorl.net/dor/20.1001.1.23452870.1395.4.14.2.5>
۱۷. غلامی، ن.، امیر فخریان، م. و اسدی، ر. (۱۴۰۰). تحلیل رویکردهای حاکم بر مدیریت شهری مشهد درباره توان‌یابان و معلولان شهری، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیا برنامه‌ریزی شهری، دوره ۹، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۰، صص ۱۱۷۵-۱۱۹۷.
- <https://doi.org/10.22059/jurbangeo.2021.323258.1520>
۱۸. قهرمان‌پور، ح.، رضائیان، ه. و سدیدی، ج. (۱۴۰۲). پهنه‌بندی مکانی کیفیت زندگی محلات شهری با استفاده از مدل FANP (مطالعه موردی: مناطق شهری ۳، ۴، ۵ و ۶ مشهد)، مجله جغرافیا و توسعه فضای شهری، سال دهم، شماره ۴، شماره پیاپی ۲۳، صص ۱۰۳-۸۳.
- <https://doi.org/10.22067/jgusd.2022.74461.1152>

۱۹. قاسم‌زاده، ر، کمالی، م، چابک، ع، خشک‌ناب، م. و قنبری، س. (۱۳۸۹). دسترسی به امکانات جامعه؛ بخشی از نیازهای احساس شده افراد دارای ناتوانی برای تحقق حقوق آنها، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، دوره ۱۰، شماره ۳۶، صص ۳۳۵-۳۱۳.

<https://www.sid.ir/paper/56972/fa>

۲۰. قیطاسی‌وند، ف. (۱۴۰۲). تهران در حکمرانی شبکه‌ای مبتنی بر رویکرد تحلیل مضمون، مجله مدیریت بهبود، دوره ۱۷، شماره ۳ (پیاپی ۶۱)، پاییز ۱۴۰۲، صص ۱۰۰-۷۲.

<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/2095444>

۲۱. لطیفیان، م، بنی‌اسد، ا. و کمالی، م. (۱۳۹۹). بررسی ابعاد اجتماعی معلولیت، یک مرور نظام‌مند، پژوهش‌های مددکاری اجتماعی، سال هفتم، شماره ۲۶، زمستان ۱۳۹۹، صص ۱۰۱-۵۳.

<https://doi.org/10.22054/rjsw.2021.51214.395>

۲۲. مقامی، ا. و امیرشاکرمی، م. س. (۱۳۹۷). حق تفریح و فراغت معلولین در پرتو اسناد بین‌المللی، مجله مطالعات حقوقی دانشگاه شیراز، دوره دهم، شماره اول، بهار ۱۳۹۷، صص ۳۴۴-۳۰۵.

<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1360577>

۲۳. محمدی، ج، محمدی، ع. ر، غفاری گیلانده، ع. و یزدانی، م. ح. (۱۴۰۰). سنجش تأثیرپذیری شهر از نماگرهای شهر هوشمند (مطالعه موردی: شهر زنجان)، مجله پژوهش‌های جغرافیایی انسانی، دوره ۵۳، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صص ۵۴۳-۵۲۱.

<https://doi.org/10.22059/jhgr.2020.287972.1008000>

24. De Oliveira Neto, J. S. (2018). *Inclusive Smart Cities: theory and tools to improve the experience of people with disabilities in urban spaces* (Doctoral dissertation, Université Paris Saclay (COMUE); Universidade de São Paulo (Brésil)). <https://doi.org/10.11606/T.3.2019.TDE-30012019-090025>
25. Gong, w., & Iyu, h. (2017). Sustainable city indexing: towards the creation of an assessment framework for inclusive and sustainable urban-industrial development. *United nations industrial development organization (unido)*. https://www.unido.org/sites/default/files/files/2018_02/BRIDGE%20for%20Cities_Issue%20Paper_2.pdf
26. Harrison, j. (2012). Life after regions? The evolution of city-regionalism in England. *Reg. Stud*, 46, 1243-1259. <http://dx.doi.org/10.1080/00343404.2010.521148>
27. <https://www.behzisti.ir/>
28. <https://amar.org.ir/>
29. Lindfield, M., & Steinberg, F. (Eds.). (2011). *Inclusive Cities*. Asian Development Bank. <http://hdl.handle.net/11540/127>
30. Lupton, R., Rafferty, A., & Hughes, C. (2016). Inclusive Growth: Opportunities and Challenges for Greater Manchester. <http://www.cities.manchester.ac.uk/medialibrary/igau/IGAU-report-2016-FINAL.pdf>
31. McGranahan, G., Schensul, D., & Singh, G. (2016). Inclusive urbanization: Can the 2030 Agenda be delivered without it?. *Environment and Urbanization*, 28(1), 13-34. <https://doi.org/10.1177/0956247815627522>
32. Rattray, N. A. (2013). Contesting Urban Space and Disability in Highland Ecuador. *City & Society*, 25 (1), 25-46. <http://dx.doi.org/10.1111/ciso.12008>
33. Ranieri, R., & Ramos, R. A. (2013). After all, what is inclusive growth? www.ipc-undp.or

34. Serageldin, M. (2019). Preserving the Historic Urban Fabric in a Context of Fast-Paced Change (2000). *Historic Cities: Issues in Urban Conservation*, 8, 175-184. <https://books.google.com/books>
34. Syed, Z. S. (2009). *Inclusive Planning for Social Integration: A Short Note*. <https://www.un.org/esa/socdev/egms/docs/2009/Ghana/inclusive-planning.pdf>
36. Salha, R.A., Jawabrah, M.Q., Badawy, U.I., Jarada, A. and Alastal, A.I. (2020) Towards Smart, Sustainable, Accessible and Inclusive City for Persons with Disability by Taking into Account Checklists Tools. *Journal of Geographic Information System*, 12, 348-371. <https://doi.org/10.4236/jgis.2020.124022>
37. Shah, p., hamilton, e., armendaris, f., & lee, h. (2015). World-inclusive cities approach paper. *Washington, d.c.: world bank group*. <http://www.copyright.com/>
38. Taylor, J. L., Drazich, B. F., Roberts, L., Okoye, S., Rivers, E., Wenzel, J., ... & Szanton, S. L. (2020). Pain in low-income older women with disabilities: qualitative descriptive study. *Journal of Women & Aging*, 32 (4), 402-423. <https://doi.org/10.1080/2F08952841.2020.1763895>
39. Un-habitat (2016) world cities report 2016: urbanization and development: emerging futures, <http://wcr.unhabitat.org> (accessed 13 january 2017). <https://unhabitat.org/world-cities-report-2016>
40. World Tourism Organization. (WTO). (2016). Tourism for all promoting universal accessibility. good practice in accessible, *Tourism supply chain unwto*, madrid, spain. <http://wtd.unwto.org/>
41. Wang, Y. X., Yang, Y. J., Wang, Y., Su, D., Li, S. W., Zhang, T., & Li, H. P. (2019). The mediating role of inclusive leadership: Work engagement and innovative behaviour among Chinese head nurses. *Journal of nursing management*, 27(4), 688-696. <http://dx.doi.org/10.1111/jonm.12754>
42. Yigitcanlar, t., & lee, s. H. (2014). Korean ubiquitous -eco -city: a smart -sustainable urban form or a branding hoax? *Technological forecasting and social change*, 89, 100 –114. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2013.08.034>.
43. Yigitcanlar, t., dur, f., & dizdaroglu, d. (2015): towards prosperous sustainable cities: a multiscalar urban sustainability assessment approach. *Habitat international*, 45, 36-46. <http://dx.doi.org/10.1016/j.habitatint.2014.06.033>
44. Yoo, s. J., min, k. J., jeong, s. H., & shin, d. Bin. (2016). Inter -ministerial collaboration to utilize cctv video service operated by u -city center of south korea. *Spatial information research*, 24(4), 389 –400. <https://doi.org/10.1007/s41324-016-0040-z>